

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ח ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְקַבֵּל לְשִׁכְיָנָא.

תרגום לעברית

מרים עיניו, ורואה את מלאך המות עומד לפניו, וחרבו שלופה בידו, קושר בקשרים במאסר של אותו האיש. ואין לנפש קשי בכל כפרדתה מן הגוף. ואדם לא מת עד שרואה את השכינה, ומתוך גדל התשוקה לשכינה, הנפש יוצאת לקבל את השכינה.

טקסט הזוהר

בְּתַר דְּנִפְקָא, מֵאֵן אִיהִי נִפְשָׁא דְּאֵתְדִבֵּק בָּהּ (ס"א ותתקבל) וִיקַבֵּל בְּגוּפָא (ס"א בגווה) וְהָא אוֹקְמוּהָ לְהַנִּי מְלִי. בְּתַר דְּנִפְקָא נִפְשָׁא מִן גּוּפָא, וְאֶשְׁתָּאֵר גּוּפָא בְּלֹא רוּחָא, אֶסִּיר לְמִשְׁבֵּק לִיָּה בְּלֹא קְבוּרָתָא, דְּכִתִּיב, (דברים כא) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ כִּי קִבֵּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא. בְּגִין דְּמִיתָא דִּישְׁתֵּהִי כ"ד שְׁעוֹת, דְּאִינוּן יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלֹא קְבוּרָתָא, יְהִיב חֲלִישׁוֹתָא בְּשִׁיפוּי דְּרִתִּיכָא, וּמַעַכְב עֲבִידָתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מְלַמְעַבְד דְּאֶפְשָׁר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא גִזֵּר עֲלֶיהָ, בְּגִין לְמִיתִיָּה בְּגִלְגּוּלָא אַחֲרָא, מִיד בְּהוּא יוֹמָא דְּאֶתְפָּטֵר, לְאוּטְבָא לִיָּה. וְכָל זְמַנָּא דְּלֹא אֶתְקַבֵּר גּוּפָא, נִשְׁמָתָא לָאו עֲאֵלִת קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְלֹא יִכְלָא לְמַהוּי בְּגוּפָא אַחֲרָא, בְּגִלְגּוּלָא תַנְיִנָּא, דְּלֹא יְהִבִּין

לְנִשְׁמָתָא גּוּפָא אַחְרָא, עַד דִּיתְקַבֵּר קְדָמָאָה. וְדָא דְּמִי לְבָר נֶשׁ דְּמִיתַת אֶתְתִּיה, לֹא
אֶתְחַזִּי לִיה, לְמִיסַב אֶתְתָא אַחְרָא, עַד דְּקַבֵּיר לְקְדָמִיתָא, וּבְגִין דָּא אִמְרָה אֲוִרִיתָא, לֹא
תְלִין נְבִלְתּוֹ עַל הָעֵץ.

תרגום לעברית

אֲחֵר שְׂיֻצָּאָה, מִי הַנֶּפֶשׁ שֶׁנִּדְבָקֶת בָּהּ (וּתְתַקְבֵּל) וִיקָבֵל בְּגוּף (לְתוֹכָהּ) ? וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. אֲחֵר שְׂיֻצָּאָה הַנֶּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְנִשְׁאַר הַגּוּף בְּלִי רוּחַ, אָסוּר לְהִשְׁאִירוֹ בְּלִי
קְבוּרָה, שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"א) לֹא תִלֵּין נְבִלְתּוֹ עַל הָעֵץ כִּי קְבוּרַת תְּקַבְּרָנוּ בַּיּוֹם הַהוּא.
מִשּׁוּם שֶׁמֶת שְׂיֻשְׁתָּהּ כ'ד שְׁעוֹת, שֶׁהֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלִי קְבוּרָה, נוֹתֵן חֶלְשָׁה בְּאִיבָרֵי
הַמְּרַכְבָּה, וּמַעֲכֵב אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְּהַעֲשׂוֹת, שְׂאֵפֶשֶׁר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
גּוֹזֵר עָלָיו כְּדִי לְבַא בְּגִלְגּוּל אֲחֵר מִיד בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁנִּפְטָר לְהִיטִיב לוֹ, וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא נִקְבֵּר
הַגּוּף, הַנִּשְׁמָה לֹא נִכְנָסֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִכּוּלָה לְהִיטִיב בְּגוּף אֲחֵר עַד
שִׁיקְבֵּר הָרֵאשׁוֹן. וְזֶה דּוּמָה לְאָדָם שֶׁמֶתָה אֲשֶׁתּוֹ, לֹא רָאוּי לוֹ לִשָּׂא אִשָּׁה אַחֶרֶת עַד
שִׁקְוֵבֵר אֶת הָרֵאשׁוֹנָה, וּמִשּׁוּם כֵּךְ אִמְרָה תוֹרָה, לֹא תִלֵּין נְבִלְתּוֹ עַל הָעֵץ.

טקסט הזהור

דְּבָר אֲחֵר, כִּד אֶתְפָּרְשָׁא נִשְׁמָתָא מִן גּוּפָא, וּבְעֵיָא לְמִיזֵל לְהֵהוּא עֲלָמָא, לֹא תִיעוּל
לְהֵהוּא עֲלָמָא, עַד דִּיִּתְבִּין לָהּ גּוּפָא אַחְרָא מְנַהוּרָא, וּלְבַתֵּר יִכְלָא לְמִיעֵל. וּמֵאֲלִיָּהּ
תְּנַדַּע, דִּהּוּ לִיה תְּרִין גּוּפִין, חַד דְּבִיָּה אֶתְחַזִּי לְתַתָּא לְבְנֵי נָשָׂא, וְחַד דְּבִיָּה אֶתְחַזִּי
לְעִילָא, בֵּין מְלָאכִין עֲלָאִין קְדִישִׁין. וְכָל כַּמָּה דְּגּוּפָא לֹא אֶתְקַבֵּר, צְעָרָא הוּא לְנִשְׁמָתָא,
וְרוּחַ מְסֻאָבָא אֲזִדְמֵן לְשִׁרְיָא עֲלוּי, וּלְסֻאָבָא לְהֵהוּא גּוּפָא.

תרגום לעברית

דְּבָר אֲחֵר - כְּשֶׁנִּפְרֶדֶת הַנִּשְׁמָה מִן הַגּוּף וְרוּצָה לְלָכֶת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, לֹא תִכְנֵס לְאוֹתוֹ
הָעוֹלָם עַד שֶׁנוֹתְנִים לָהּ גּוּף אֲחֵר מְאֹר, וְאַחֵר כֵּךְ יִכּוּלָה לְהִכְנֵס. וּמֵאֲלִיָּהּ תְּנַדַּע, שֶׁהִיוּ
לוֹ שְׁנֵי גּוּפִים, אֶחָד שָׁבוּ נִרְאָה לְמִטָּה לְבְנֵי אָדָם, וְאֶחָד שָׁבוּ נִרְאָה לְמַעְלָה בֵּין מְלָאכִים

עליונים קדושים. וכל עוד שהגוף לא נקבר, זהו צער לנשמה, ורוח טמאה מזדמנת לשרות עליו ולטמא את אותו הגוף.

טקסט הזהר

ובגין דההוא רוח מסאבא, אזדמן, לא לבעי ליה לאיניש, למיבת ההוא גופא ליליא חד, בגין דרוח מסאבא אשתכח בליליא, ואשתטח בכל ארעא, לאשכחא גופא בלא נפשא, לסאבא ליה, ואסתאב יתיר, ועל דא אזהר לכהני ואמר, לנפש לא יטמא בעמיו, בגין דאינון קדישין לא ישרי עליהו רוח מסאבא, ולא יסתאבון. (ויקרא כ"א) אמור אל הכהנים, רבי יצחק אומר, אמור אל הכהנים, בלחישו. כמה דכל עובדיהון דכהני בלחישו, כה אמירה דלהון בלחישו. אמור ואמרת: זמנא חד, ותרין זמנין, לאזהרא להו על קדושיהו, בגין דלא יסתאבון. דמאן דמשמש באתר קדישא, בעיא דישתכח קדישא בכלא. לנפש לא יטמא, כמה דאוקימנא, דגופא בלא רוח, מסאבא הוא, ושאר עליה רוח מסאבא. דהא תיאובתא דרוחי מסאבי לגבי גופיהון דישראל איהו, בגין דאתרק מנייהו רוחא קדישא, ובמנא דקודשא, אתיין לאתחברא. וכהני דאינון קדישין, קדושתא על קדושתא, לא בעיין לאסתאבא כלל, בגין דכתיב, (במדבר ו) כי גזר אלהיו על ראשו. וכתיב כי שמן משחת אלהיו עליו אני יי'.

תרגום לעברית

ומשום שאותה רוח הטמאה מזדמנת, לא צריך לאיש להלין את אותו הגוף לילה אחד, כי רוח טמאה נמצאת בלילה ומשתטחת בכל הארץ למצא גוף בלי נפש לטמא אותה, ונטמא יותר, ועל כן הזהיר את הכהנים ואמר, לנפש לא יטמא בעמיו. משום שהם קדושים, לא תשרה עליהם רוח טמאה, ולא יטמאו. אמר אל הכהנים. רבי יצחק אומר, אמר אל הכהנים, בלחש. כמו שכל מעשי הכהנים בלחש, כה אמירתם בלחש. אמר ואמרת - פעם אחת ופעמים, להזהיר אותם על קדשתם כדי שלא יטמאו. שמי שמשמש

בְּאַתֵּר קָדוֹשׁ, צָרִיךְ שְׁמִיצָא קָדוֹשׁ בְּכָל. לְנַפֵּשׁ לֹא יִטְמָא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, שְׁגוּף בְּלִי רוּחַ טָמֵא הוּא, וְשׁוֹרֶה עָלָיו רוּחַ טָמֵא, שֶׁהָרִי תְּשׁוּקָתָם שֶׁל הָרוּחוֹת הַטָּמְאוֹת הִיא אֶל גּוֹפּוֹת יִשְׂרָאֵל, מִכֵּיּוֹן שֶׁהִתְרוֹקְנָה מֵהֶם הָרוּחַ הַקָּדוֹשָׁה, וְעַם כָּלִי שֶׁל קֹדֶשׁ הֵם בָּאִים לְהִתְחַבֵּר. וְהַכֹּהֲנִים, שֶׁהֵם קְדוּשִׁים קֹדֶשׁה עַל קֹדֶשׁה, לֹא צָרִיכִים כָּלֵל לְהִטְמָא, כִּי כְּתוּב כִּי נִזְר אֱלֹהֵיו עַל רֹאשׁוֹ. וְכְּתוּב כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי ה'.

טקסט הזוהר

וְהוּא כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא קָאִים לְתַתָּא, דְּכַתִּיב, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ, דָּא מִשַּׁח רַבּוֹת קִדִּישָׁא עֲלָא, דְּנִגִּיד וְנִפִּיק מֵאַתֵּר דְּנִהָרָא עֲמִיקָא דְכָלָא. דְּבָר אַחֵר, דְּנִגִּיד וְנִפִּיק מִרִישָׁא דְכָל רִישֵׁין, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. עַל הָרֹאשׁ, עַל הָרֹאשׁ וְדָאִי, רִישָׁא דְאָדָם קִדְמָא.

תרגום לעברית

וְהוּא כְּמוֹ שֶׁלְמַעַלָּה עוֹמֵד לְמַטָּה, שֶׁכְּתוּב (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאַרְנוֹ. אֲבָל כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ, זֶהוּ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִמְּקוֹם הַנֶּהָר הָעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל. דְּבָר אַחֵר, שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִרֹאשׁ שֶׁל כָּל הָרֹאשִׁים, הַנִּסְתָּר שֶׁל כָּל הַנִּסְתָּרִים. עַל הָרֹאשׁ, וְדָאִי עַל הָרֹאשׁ, רֹאשׁוֹ שֶׁל אָדָם הָרֹאשׁוֹן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן, דָּא דִּיקְנָא יְקִירָא, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ. זָקֵן אֶהְרֹן, דָּא כְּהֵן גָּדוֹל דְלַעֲיָלָא, וְהָא אוֹקְמוּהָ. וְהוּא שֶׁמֶן,

יֵרֵד עַל הַזֶּקֶן - זֶה הַזֶּקֶן הַנִּכְבָּד, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ. זֶקֶן אֲהָרֹן - זֶה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁלְמַעְלָה, וַהֲרִי פִּרְשׁוּהָ. וְאוֹתוֹ שָׁמַן יֵרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו, שֶׁמֵּאוֹתָן הַמִּדּוֹת שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וְיֵרֵד לַתַּחְתּוֹנִים. וְכֵמוֹ זֶה שׁוֹפֵעַ וּמִתְעַטֵּר הַכֹּהֵן הַתַּחְתּוֹן בְּשָׁמֶן מְשֻׁחָה לְמִטָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.